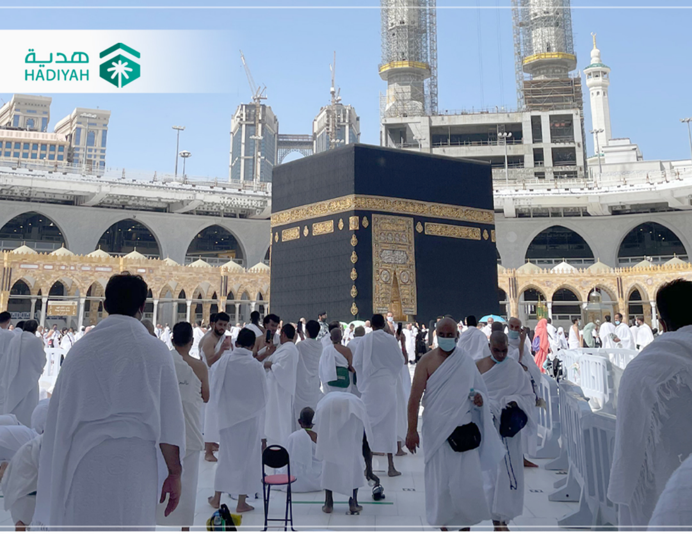

د عمرې مختصره طریقه او احکام یې

پښتو

بشتو

HADIYAH هدية

د عمرې مختصره طریقه او احکام یې

الحمد لله رب العالمین، والصلاة والسلام على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين.[1]

أما بعد:

موږ په دې لیکنه کې هڅه کړې ده چې د معتمر (عمرې کوونکي) لپاره د عمرې څرنګه والی، احکام، اداب، او هغه څیزونه بیان کړو چې هغو ته اړتیا لري.

موږ له الله جل جلاله څخه سوال کوو چې خاص د خپلې رضا لپاره یې وګرځوي او عامو مسلمانانو ته پرې ګټه ورسوي.

د ژبو په برخه کې د اسلامي محتوا د خدماتو د ټولنې علمي کمېټه

پیلیزه
لومړی: د عبادت د قبولېدو شرطونه

عبادت د الله تعالی په دربار کې دوه شرطونو سره قبلیږي:

1 اخلاص،

عبادت یوازې د الله تعالي د رضا او د آخرت د ګټي لپاره وي، الله تعالی فرمايي:

﴿وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ﴾[1]،

(حال دا چې دوی ته حکم نه و ورکړی شوی مګر په دې چې دوی دې د الله عبادت کوي، په داسې حال کې چې دين (عبادت) دغه (الله) لره خالص کوونکي وي (او) حنيفان (له باطله حق ته راګرځېدونکي) وي).[2][البينة: ۵].

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى» [2].

«اعمال د نيتونو پربنسټ دي، او هر چا ته هغه ورکول کيږي چې هغه يې نيت کړی وي».[3]

2 د نبي صلى الله عليه وسلم پيروي

په قول او عمل کې:

رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ» [3]

«چا چې زموږ په دين کې نوي شيان را پيدا کړل چې له هغې څخه نه وي، هغه مردود دي».[4]

د مسلم په بل روايت کې دي (1718):

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

«که څوک کوم کار وکړي او زموږ د دين امر ورباندې نه وي نو هغه مردود دي».[5]

2 يعني: هغه ته او د هغه عبادت ته رجوع کول، له هغه پرته تولو څخه مخ اړول. د سعدي تفسير (مخ ۵38)

3 بخاري، په شمېره (1)، او مسلم، په شمېره (1907) کې روايت کړی.

4 بخاري، په شمېره (2۶97) او مسلم، په شمېره (1718) کې روايت کړی.

5 مسلم، په شمېره (1718) کې روايت کړی.

1- فيها تكرار في الأصل

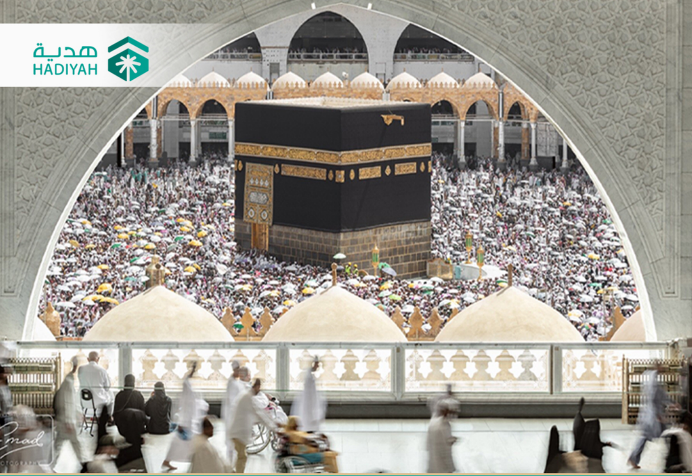

دویم: د عمرې د طریقې او احکامو زده کړه

څوک چې غواړي د الله لپاره عبادت وکړي، باید د هغه په اړه د نبي صلی الله علیه وسلم سنت زده کړي؛ ترڅو عمل یې د سنت سره مطابقت ولري، رسول الله صلی الله علیه وسلم خلک د خپلې پیروۍ او لارښوونو ته رابلل: مالک بن الحویرث رضي الله عنه روایت کوي: رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل:

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي» [5].

«داسې لمونځ وکړئ لکه څنګه چې تاسو ما وینئ چې زه لمونځ کوم».[6]

جابر رضي الله عنه روایت کوي او وایي:

«رَأَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَرْمِي عَلَى رَاحِلَتِهِ يَوْمَ النَّحْرِ وَيَقُولُ: لِتَأْخُذُوا مَنَاسِكَكُمْ، فَإِنِّي لَا أَدْرِي لَعَلِّي لَا أَحُجُّ بَعْدَ حَجَّتِي هَذِهِ» [6].

"ما نبي صلی الله علیه وسلم د حج پر ورځ ولید چې له خپل ښاروي د پاسه یې جمرات ویشتل او ویل یې: زما د مناسکو پیروي وکړئ، ځکه ممکن د دې حج پرته زه بیا حج ونه کړم".[7]

---

6 بخاري، په شمېره (6008) کې روایت کړی.
7 مسلم، په شمېره (1297) کې روایت کړی.

درېيم: د عمرې فضيلت

عمره دو فضيلتونه لري:
عام او خاص

عام فضيلت:

له ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي:

«الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةَ» [7].

«يوه عمره تر بلې عمرې پورې د دواړو تر منځ د ګناهونو کفاره ده، او مقبول حج ته جزا بې له جنت نه نشته».[8]

له عبدالله بن مسعود رضي الله عنه څخه روايت دی وايي چې: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي:

«تَابِعُوا بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، فَإِنَّهُمَا يَنْفِيَانِ الْفَقْرَ وَالذُّنُوبَ كَمَا يَنْفِي الْكِيرُ[8] خَبَثَ الْحَدِيدِ وَالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَلَيْسَ لِلْحَجِّ الْمَبْرُورِ ثَوَابٌ إلا الْجَنَّةُ» [9].

«حج او عمره سره يوځای کړئ، ځکه دوی د بې وزلۍ او ګناهونو لرې کوونکي دي، لکه څنګه چې د اوسپنې او سرو زرو ناپاکي د اور په وسيله لرې کيږي».[9][10]

او خاص فضيلت په رمضان کې:

د ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي:

«عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَقْضِي حَجَّةً مَعِي»[10].

«د رمضان په مياشت کې يوه عمره زما سره د يو حج په برابر ده»[11]

---

8 بخاري، په شمېره (1773)، او مسلم، په شمېره (13۴9) کې روايت کړی.
9 ترمذي، په شمېره (810)، او نسائي، په شمېره (2۶31) کې روايت کړی.
10 موضع نار الحداد والصائغ. التمهيد لابن عبد البر (15/ 102)
11 يعني: زما سره د يوې حج په برابر ده، لکه څرنګه چې په بل روايت کې راغلي دي.

هدية
HADIYAH

د عمري طريقه

هدية
HADIYAH

لومړی: د میقاتونو احکام

میقاتونه: هغه ځایونه دي چې نبي صلى الله عليه وسلم د حج او عمرې لپاره د احرام تړلو لپاره ټاکلي دي.

څوک چې د حج یا عمرې په نیت د دې میقاتونو له یوې څخه تېرېږي، نو باید له هغه ځایه احرام وتړي، او روا نه ده چې له هغه ځایه پرته له احرام څخه تېر شي.

څوک چې له دې میقاتونو څخه مکې ته نږدې وي: د هغه میقات د هغه خپل ځای دی؛ نو د حج او عمرې لپاره له هماغه ځای څخه احرام کوي.

د مکې اوسېدونکي او هغه څوک چې له مکې څخه احرام کوي: د حج لپاره له مکې او د عمرې لپاره له حِل (لکه تنعیم) څخه احرام کوي.

که څوک په الوتکه کې وي: هغه وخت احرام تړي لکه چې الوتکه میقات ته ورسیږي، نو میقات ته له رسېدو دمخه د احرام جامې چمتو کوي او اغوندي، کله چې میقات ته ورسیږي، نو سمدلاسه دې احرام وتړي او نیت دې وکړي، او د هغه لپاره دا جواز نلري چې تر هغه وخته پورې یې وځنډوي تر څو چې په هوایي ډګر کې ښکته شي، هغه کولی شي د میقات ته له رسېدو دمخه د تلبیه په ویلو سره احتیاطي تدابیر ونیسي، ځکه چې د الوتکې د سرعت له وجې د تلبیه ځای له لاسه ورکولو ویره شتون لري.

دويم: د احرام طریقه او احکام:

څوک چې غواړي احرام وتړي، لاندې احکام تاکل شوي دي:

غسل: د نارینه او ښځو لپاره سنت ده، حتی حائضې او نفساء لپاره.

خوشبوی لګول: نارینه په سر او ږیره کې خوشبو استعمالولی شي، او د احرام څخه وروسته د خشوبویي اثر پاتېکېدل زیان نلري.
خو د ښځو لپاره د خوشبویي استعمالول جواز نلري؛ ترڅو نامحرم نارینه یې بوی نه کړي.

د احرام جامې اغوستل، چې هغه د نارینه و لپاره لنګ او څادر دي، سنت دا ده چې سپینې پاکې وی او یا نوي وي. او ښځه دې د احرام لپاره هر هغه څه واغوندي چې زړه یې غواړي، خو چې زینت او تبرج په کې نه وي، او همدارنګه د نقاب او دستکشو اغوستلو څخه دې ډډه وکړي، او خپل مخ او لاسونه په بل څه پټ کړي.

احرام تړل ورسته له مشروع لمونځ څخه، که هغه د فرض لمونځ وي او یا نفل، او دا واجب نه دی.

او بیا وایي: (لبيك اللهم عمرة).
او که د بل چا لپاره عمره کوي، باید ووایي: (لبيك اللهم عمرة عن فلان).

څوک چې غواړي احرام وتړي، او له کومې ستونزې څخه وېره ولري چې د هغه د حج یا عمرې د بشپړولو مخه به ونیسي، نو هغه باید د احرام د تړلو پر مهال دا شرط وتړي او ووایی: (لبيك اللهم عمرة، وإن حبسني حابس فمحلي حيث حبستني) "ای الله، زه د عمرې لپاره نیت کوم، زما د احرام نه وتلو ځای به هغه وي چې زه پکې بنده پاتی شم"، نو کله چې هغه شرط وکړي او یو څه پیښ شي چې هغه د خپل مراسم بشپړولو څخه منع کوي، نو هغه له احرام څخه وځي او هغه باندې هیڅ شی نشته.

"بیا به تلبیه (لبیک اللهم لبیک، لبیک لا شريك لك لبیک، إن الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك) ډېر تکراروي، سړی باید په تلبیه کې خپل غږ لوړ کړي، او ښځه هم همداسې؛ په دې شرط چې نامحرم سړي نه وي. د احرام کوونکي لپاره مناسب ده چې تلبیه ډیره تکرار کړي، په ځانګړې توګه کله چې حالات او وخت بدلون مومي، لکه د لوړې ځای ته ختل، یا ټیټې سیمې ته ښکته کېدل، یا د شپې او ورځې په راتلو سره.[12]

---

12 د انسان د "لَبَّيْک" ویلو معنی دا ده چې اې زما ربه زه ستا بلنې ته بیا بیا ځواب ورکووم، دا د بندګی اطاعت او د الله په حکم باندې د تسلیمېدو څرګندونه ده.
"إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ":
-"الحمد" (ستاینه): دا د ستاینې وړ کس په کمال، مینې او درناوي سره بیانول دي، که دا تکرار شي، نو ستاینه بلل کېږي.
"النعمة" (نعمت): دا هغه څه دي چې الله پاک خپلو بندګانو ته د مطلوبو شیانو د ترلاسه کولو او د ناخوښ شیو شیانو د له منځه وړلو په برخه کې ورکوي. "الملك" (بادشاهي): ټول ملکیت یواځې د الله تعالی لپاره دی. هغه یوازینی مالک، خالق او تدبیر کوونکی دی. "لا شريك لك" (ستا هیڅ شریک نشته):
دا جمله ټاکي چې الله تعالی ته هیڅ ډول شریک نشته. نه په ذات کې، نه په صفاتو کې، او نه په ملک، خلقت، یا عبادت کې. ټول کمال یواځې د هغه ذات ځانګړتیا ده.
د شیخ ابن عثیمین رحمه الله فتاوی او رسائل، ټوک 22، مخ ۹۶ (لنډیز شوی).

په عمره کې د احرام تړلو له وخته د طواف تر پیل پورې تلبیه ویل جواز لري.

محرم باید محتاط وي چې د احرام په هېڅ ډول ممنوعاتو کې ښکېل نه شي تر هغه چې له خپل احرام څخه تحلل حاصل کړي.

دریېم: د طواف طریقه

کله چې محرم مسجد حرام ته ننوځي، نو د هغه لپاره سپارښتنه کېږي چې خپله ښي پښه مخکې کړي او جومات ته د ننوتلو دعا ووایی. یو له هغو معتبرو روایتو څخه چې پدې اړه روایت شوي دي دا دي چې ووایی: «اللهم افتح لي أبواب رحمتك»، «اې الله! زما لپاره د خپل د رحمت دروازې خلاصې کړه». دا دعا هر جومات ته د ننوتلو پر مهال ویل کېږي، او یوازې په حرم شریف پورې محدوده نه ده.

کله چې وغواړي طواف پیل کړي، نو تلبیه دې بنده کړي، او اضطباع دې وکړي، د اضطباع طریقه:
سړی باید د خپل (څادر) منځنۍ برخه خپل ښي (تخرګ) لاندې تېر کړي، او څنډې دی یې په کینه اوږه باندې واچوي، کله چې طواف پای ته ورسېږي، نو څادر دې بېرته په معمول ډول (د طواف دمخه په څېر) حالت ته واړوي؛ ځکه چې اضطباع یوازې د طواف پر مهال مشروع ده.

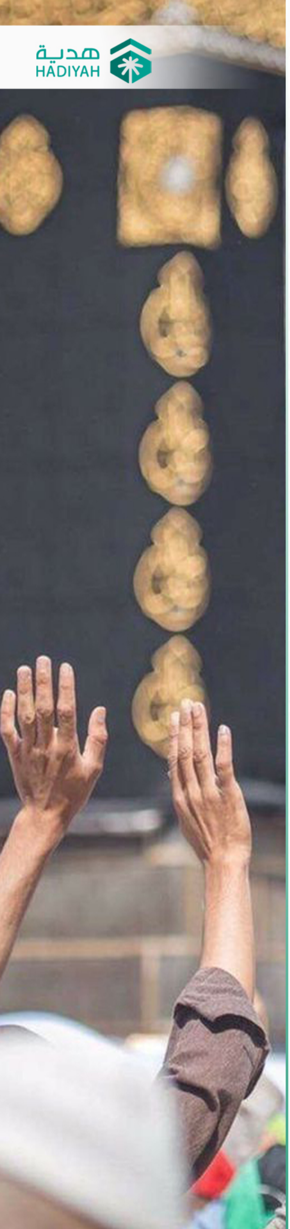

بیا به حجر اسود ته لاړ شي او
په خپل ښي لاس سره دې حجر
الاسود لمس او ښکل کړي، که
هغه ونه شي کولی چې ښکل یې
کړي، نو په خپل لاس سره دې
لمس کړي، او خپل لاس دې
ښکل کړي، که هغه ونه شي
کولی چې په خپل لاس سره یې
لمس کړي، هغه دې په هغه څه
سره چې ورسره وي لمس کړي،
لکه (امسا) او یا ورته شی، او بیا
دې ښکل کړي، که دا هم نشو
کیدلی حجر الاسود ته دې
مخامخ ودرېږي او خپل لاس
سره دې ورته اشاره وکړي، خو
نه دې یې ښکلوي، او غوره دا ده
چې رش دې نه جوړوي چې
خلکو ته هم تکلیف رسوي او
ځان ته هم.

کله چې حجر الاسود لمسوي یا
ورته اشاره کوي، هغه باید
ووایي: "الله اکبر".

بیا دې ښي اړخ ته لاړ شي او کعبه دې خپل چپ اړخ ته پرېږدي، او کله چې یمانی رکن ته ورسېږي، هغه دې لمس کړي پرته له ښکلولو څخه، که دا ورته ممکنه نه وي، نو هغه دې ټېلې نه کوي، او اشاره دې هم ورته نه کوي.

د حجر الاسود او رکن یمانی ترمنځ دې ووایي: (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ). (زموږ ربه! مونږ ته په دنیا کې ښېګڼه (نیکمرغي، سلامتي، رزق) او په آخرت کې هم ښېګڼه (جنت، رحمت) راکړه، او مونږ د دوزخ له عذاب څخه وژغوره).

هر کله چې د حجر الاسود څخه تېرېږي، نو په خپل لاس دې ورته اشاره وکړي او ودې وایي: (الله اکبر).

او د خپل طواف په پاتې موده کې دې هغه ذکر او دعا او د قرآن تلاوت دې وکړي چې خوښوه یې وي.

سنت دا دی چې یوازې په لومړیو دریو ګردشونو کې په چټکې سره قدم وهل په لنډو ګامونو سره قدم ووهل شي، د پاتې څلورو ګردشونو کې چټک قدم وهل نشته، مګر د معمول په خير قدم وهل دي.

هدية HADIYAH

کله چې يې طواف بشپړ کړ، مقام ابراهيم خوا ته دې لاړ شي او ودې وايي:

﴿...وَٱتَّخِذُواْ مِن مَّقَامِ إِبۡرَٰهِـۧمَ مُصَلّٗى...﴾،

(د ابراهيم عليه السلام له مقام (او درېدلو ځای) څخه د لمانځه ځای جوړ کړئ).[البقرة: ۱۲۵] بيا که امکان ولري، دوه رکعته لمونځ به د مقام تر شا وکړي، که نه نو په جومات (مسجد حرام) کې يې په هر ځای کې کولی شي، په لومړي رکعت کې به له فاتحې وروسته ووايي:

﴿قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡكَٰفِرُونَ﴾

سورت [الكافرون: 1] په دويم رکعت کې به له فاتحې وروسته ووايي:

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ﴾.

سورت [الإخلاص: 1]

څلورم: د سعې طريقه

نو کله چې طواف او دوه رکعته لمونځ پای ته ورسوي، نو هغه مسعی ته ځي، کله چې صفا ته نږدې شو، دغه آيت دې تلاوت کړي:

﴿إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلۡمَرۡوَةَ مِن شَعَآئِرِ ٱللَّهِ...﴾

(يقيناً صفا او مروه د الله له نښو څخه دي).[البقرة: ۱۵۸]. بيا دې ووايي: "أبدأ بما بدأ الله به"،

«زه په هغه څه پيل کوم چې الله هغه باندې پيل کړی دی».

«أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللهُ بِهِ» [12].

«أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللهُ بِهِ».

«له هغه څه څخه پيل کوم چې الله په هغو پيل کړی دی».[13]

13 مسلم، په شمېره (1218) کې روايت کړی.

بیا دې صفا ته وخیژي تر دې چې کعبه ووینې او یا دې د کعبې طرف ته ځان برابر کړي او د الله تعالی وحدانیت او تکبیر دې ووایي، او ودې وایي: «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، لا إله إلا الله وحده، أنجز وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده»،

«له الله پرته بل معبود نشته، او الله تر ټولو لوی دی، له الله پرته بل معبود نشته، چې یوازې دی او هېڅ شریک نه لري، پاچاهي د هغه ده او ستاینه هغه لره ده، او هغه په هرڅه قادر دی، نشته بل معبود مګر یوازې یو الله، هغه خپله ژمنه پوره کړه، او د خپل بنده مرسته یې وکړه، او هغه یوازې احزابو ته ماتې ورکړه»، دغه ذکر دې درې ځله تکرار کړي، او د دې ترمنځ دې دعا وکړي.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ [13].

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

«هیڅ معبود نشته مګر یوازې الله، هغه لره هېڅ شریک نشته، د ده لپاره بادشاهي ده او د ده لپاره ټوله ستاینه ده، او هغه په هر شي باندې قادر دی. هیڅ معبود نشته مګر یوازې الله،خپله وعده یې پوره کړه، د خپل بنده مرسته یې وکړه، او یوازې یې د دښمنانو ډلې ته ماته ورکړه»، بیا یې د دې په منځ کې دعا وکړه. دا دعا به یې درې ځله ویله.

بیا دې له صفا څخه ښکته شي او مروه ته دې لاړ شي نو کله چې شنې نښې ته ورسېږي، نارینه دې خپل تګ ګړندی کړي تر هغه چې دویمې نښې ته ورسېږي، بیا دې خپل تګ عادي کړي، او د ښځو لپاره ګړندی تګ جواز نلري.

نو کله چې مروه ته ورسېږي هغه کارونه یې چې په صفا کې ترسره کړي و مروه کې دې هم ترسره کړي. (دویمه فقره).

بیا دې له مروه څخه صفا ته ښکته شي، او کله چې شنې نښې ته ورسېږي، نارینه دې خپل تګ ګړندی کړي تر هغه چې دویمې نښې ته ورسېږي، بیا دې خپل تګ عادي کړي.

او همداسې تر هغه چې اووه ګردشونه بشپړ کړي، له صفا څخه مروه ته تګ یو ګردش دی، او له مروه څخه صفا ته راستنېدل بل ګردش دی.

او په خپله سعی کې یې چې هر ذکر، دعا، او د قرآن تلاوت خوښ وي ودې یې کړي.

پنځم: د وېښتانو خریل او یا لنډول:

که چېرې معتمر خپل طواف او سعی بشپړ کړي، نو باید خپل سر وخریي یا یې لنډ کړي که هغه نارینه وي، سنت دا دی چې ټول سر وخریي یا یې لنډ کړي.

د سر خریل د لنډولو څخه غوره دی، مګر دا چې د حج وخت دومره نږدې وي چې د سر د وېښتانو د ودې لپاره کافي وخت نه وي؛ نو دا غوره ده چې وېښتان لنډ شي.

اما ښځه، نو هغه دې د خپلو وېښتانو د څنډو څخه د ګوتې د سر په اندازه لنډ کړي.

د احرام ممنوعات

د احرام ممنوعات عبارت دي له:

د بدن د هرې برخې څخه د وېښتانو خريل، لنډول او يا ايستل.

د پښو يا لاسونو ټول يا ځينې نوکان لنډول.

سر د هغه څه سره پوښل چې ورسره تړلی وي، لکه خولۍ، پګړۍ، يا په سر باندې څادر اچول، يا رومال، کمپله، کارتن، يا بل څه چې د پوښلو لپاره وي. دا په نارينه وو پورې اړه لري، نه په ښځو پورې.

د بدن سره سم منظمې جامې اغوستل؛ په خپل عادي بڼه کې، لکه: يوه جوړه شوې جامې، پرتوګ، پتلون، کميس، جرابې، او دستکشې. دا په نارينه وو پورې اړه لري، نه ښځو پورې؛ هغه يوازې د لاندې ځيزونه ښځه منع ده:

نقاب، برقع، يا هغه څه چې د مخ د پوښلو لپاره د نقاب په څير استعماليږي اغوستل، او د نامحرمو سړيو په وړاندې ښځه بايد خپل مخ د اعتيادي مخپوښ سره وپوښي؛ دا پوښل حتى که مخ ته هم ښه ورسيږي، د هغې لپاره دا جواز نلري چې په خپل سر باندې پټۍ يا ورته بل شى وتړي ترڅو د هغې مخ ته د مخپوښ د رسېدو مخه ونيسي؛ ځکه چې د هغې د مشروعيت لپاره هيڅ ثبوت نشته.

په لاسونو کې دستکشې اغوستل، او هغه بايد خپل لاسونه د نامحرمو نارينه وو څخه د عبايې په دننه کولو سره پټې کړي.

په بدن او د احرام په جامو باندې د خوشبو لګول.

د ځمکني حيواناتو وژل، او يا ښکار کول، که څه هم هغه ونه وژني.

کوژدنه، د ځان لپاره يا د بل چا لپاره.

د نکاح تړون.

پرته له جماع څخه نږدېوالى؛ لکه ښکلول، او په شهوت سره لمس کول.

جماع، چې هغه په فرج کې وطى کول دي.

والله أعلم وصلى الله وسلم على نبينا محمد.

هدية
HADIYAH

د عمرې د اعمالو لنډيز (يا به د كتاب په پوښ کې وي او يا په اخرنۍ صفحه کې)

غسل كول.

خوشبوي استعمالول.

د احرام جامې اغوستل.

احرام، چې هغه په مناسکو کې د داخلېدو نيت دی.

تلبيه ويل.

طواف بيت الله الحرام.

دوه رکعته لمونځ كول د مقام تر شا.

د صفا او مروه تر منځ سعی كول.

د سر خريل او يا لنډول.

فهرست

د عمرې مختصره طرېقه او احکام يي	2
پیلیزه لومړی: د عبادت د قبولېدو شرطونه	3
دويم: د عمرې د طريقې او احكامو زده کړه	4
درېیم: د عمرې فضیلت	5
د عمرې طريقه	6
لومړی: د میقاتونو احکام	7
دويم: د احرام طريقه او احکام:	9
درېیم: د طواف طريقه	11
څلورم: د سعي طريقه	14
پنځم: د وېښتانو خريل او يا لنډول:	16
د احرام ممنوعات	17
د عمرې د اعمالو لنډيز (يا به د کتاب په پوښ کې وي او يا په اخرنی صفحه کې)	19

HADIYAH
HAJI & MU'TAMR'S GIFT

هدية
هدية الحاج والمعتمر

www.hadiyah.org.sa